

กฎ ก.พ.

ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๕) และมาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก.พ. โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีจึงออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ข้อ ๓ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการนั้น
ให้ส่วนราชการพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นเป็นหลัก และให้ส่วนราชการ
ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เห็นว่า
ข้าราชการผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานในระดับสมควรให้ได้รับการพัฒนา ให้แจ้งผลการประเมินหรือ
ผลการพิจารณาและกำหนดให้ผู้นั้นเข้ารับการพัฒนาปรับปรุงตนเองโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้
เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชากับข้าราชการผู้นั้นจะต้องจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานโดยกำหนด
เป้าหมายในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการทุกรายการให้ชัดเจนเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน
ครั้งต่อไป

การประเมินผลการปฏิบัติงานและการพัฒนาปรับปรุงตนเองของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีระยะเวลาสองปี

ข้อ ๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานที่กำหนดในข้อ ๔ แล้ว ปรากฏว่าไม่ผ่านในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการทุกรายการตามคำรับรองให้รายงานผลการประเมินดังกล่าวต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อนำเสนอ อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็น หรืออาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหัวหน้าส่วนราชการในการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ข้อ ๖ การร้องทุกข์ในกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติตาม กฎ ก.พ. นี้ จะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีการสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการแล้ว

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานในระดับสมควรให้ได้รับการพัฒนาปรับปรุงตนเองตามข้อ ๔ และข้าราชการผู้นั้นประสงค์ที่จะออกจากราชการกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ให้ยื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการเพื่อสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ. ฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๑๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่ง ก.พ. ได้ออกกฎ ก.พ. เรื่องนี้ไว้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล แต่เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นให้เลื่อนปีละสองครั้งในวันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๑ ตุลาคม ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ จึงทำให้หลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ดังกล่าวไม่สอดคล้องกับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ. นี้